

Jan Antonín Mager

Rejstříky ke jmennému fondu v soupisech osadníků římsko-katolických farností Vimperska XVIII. a XIX. století

Vimperk, Korkusova Huť, Šumavské Hoštice, Svatá Maří,
Lštění, Bohumilice, Vacov, Nicov, Stachy, Kvilda

Edice PRAMÍNEK, sv. 10

2006

O b s a h	stránka
Úvod	1
Příjmení zanesená ve vimperských soupisech osadníků z roku 1869	3
Příjmení obyvatel obvodu lokálie (později fary) v Korkusově Huti roku 1797	5
Příjmení obyvatel obvodu lokálie (dnes farnosti) v Šumavských Hošticích roku 1788	6
Příjmení obyvatel farnosti ve Svaté Maří roku 1776	7
Příjmení osadníků farnosti Lštění roku 1818	8
Příjmení obyvatel bohumilické farnosti roku 1858	9
Příjmení osadníků farnosti ve Vacově na počátku dvacátých let 19. století	10
Příjmení obyvatel nicovské kolatury roku 1843	11
Příjmení obyvatel stašského farního obvodu roku 1864	12
Příjmení osadníků lokálie v Kvildě roku 1800	13

Na obálce: Karel Liebscher, Idina pila pod Boubínem, 1883

Jan Antonín Mager

Rejstříky ke jmennému fondu v soupisech osadníků římsko-katolických farností Vimperka XVIII. a XIX. století

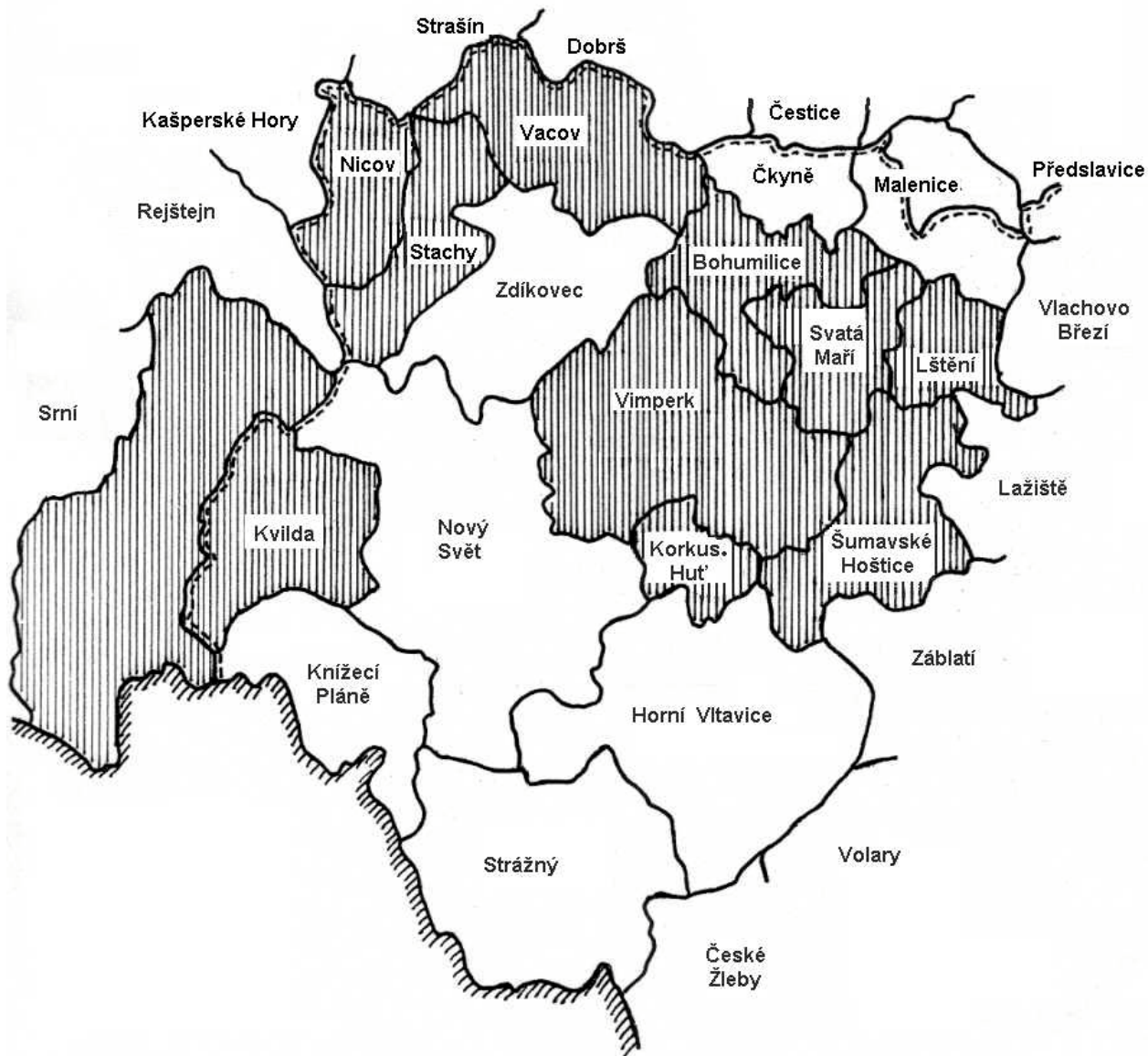
Vimperk, Korkusova Huť, Šumavské Hoštice, Svatá Maří,
Lštění, Bohumilice, Vacov, Nicov, Stachy, Kvilda

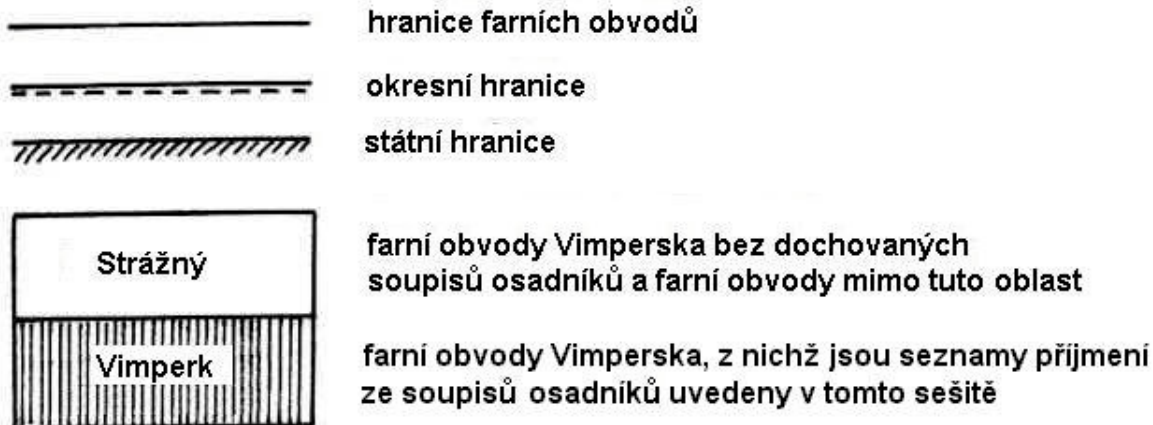
Úvod

Předkládaný sešit číslo 10 edice Pramínek navazuje na své předchůdce č. 1 a 8 a dokončuje tak projekt zveřejnění seznamů příjmení ze všech farností okresu Prachatice, v jejichž archivech se dochovaly nějaké soupisy osadníků. Ze šestnácti farností Vimperska tomu tak bylo v deseti případech. Archivní materiály, které jsou uloženy ve Státním okresním archivu v Prachaticích, mají takřka shodný časový rozptyl jako v předchozím případě materiály z Prachaticka. Celkem 93 let dělí vznik nejstaršího soupisu osadníků ve Svaté Maří (1776) od nejmladšího excerpovaného z Vimperka (1869). Vzhledem k výjimečnosti mnoha soupisů však nelze toto časové údobí zúžit.

Také Vimperskem probíhala v minulosti jazyková česko-německá hranice. Písaři soupisů byli Češi i Němci a příjmení zapisovali podle výslovnosti a vlastních písařských návyků. Záměny znělých a neznělých hlásek jsou zcela běžné, nářeční hláskové proměny rovněž. Literu „ř“ mnohdy používali i němečtí písaři (ostatně se nacházela i v oficiálním německém názvu Křesanova - Křesane). Sledování dalšího vývoje písemné podoby zapsaných příjmení by přesahovalo rámec této práce a proto v seznamech uvádím podobu zapsanou v soupisech. A tak např. příjmení Kotál může být zapsáno i Kottal, Gottal; Buhany či Puhane, které vzniklo z českého Puhoný, se později ve zdejším německém jazykovém prostředí fixovalo v písemné podobě Puhani; obdobných případů je ve zveřejněných seznamech více. Absence určitého příjmení nepotvrzuje, že se v dané době v příslušném farním obvodu nevyskytovalo. Mnohé osoby, zejména čeled' a učni, jsou často uvedeny pouze křestními jmény.

Autor

Příjmení zanesená ve vimperských soupisech osadníků z roku 1869

Město Vimperk je po Prachaticích druhým největším sídelním celkem prachatického okresu. Leží na železniční trati Strakonice - Volary a na frekventované silnici I. třídy č. 4, spojující Prahu s hraničním přechodem do Spolkové republiky Německo ve Strážném.

Farní kostel Navštívení Panny Marie ve Vimperku byl vybudován roku 1365, od r. 1384 byla zdejší plebánie spojena s bohumilickou. K jejich oddělení pak došlo v průběhu 16. století. Na děkanství byla fara povýšena roku 1885.

Vimperký farní obvod byl po třicetileté válce veliký, sahal až k zemské hranici. V roce 1718 byl obnovením fary ve Lštění zmenšen o kolatury současných far ve Lštění a Šumavských Hošticích. V roce 1728 byla zřízena fara v Horní Vltavici a k ní byly přiřčeny lokality dnešních farních obvodů Horní Vltavice a Strážný. Při josefinské farní regulaci byl dále oddělen k lokalitě v Novém Světě tamní farní obvod, tehdy ještě bez vsí sem později přifařeny od Zdíkovce, ale včetně později vyčleněného farního obvodu v Knížecích Pláních. K lokalitě v Korkusově Huti byly přifařeny Korkusova Huť, Arnoštka, Huť pod Boubínem, Huťský Dvůr a Šerava. K Vimperku byly v roce 1786 od Bohumilic přifařeny Cejsice, Hrabice a Modlenice.

Od té doby se rozsah vimperského farního obvodu nezměnil a zahrnuje tato místa: Vimperk (Winterberg), Cejsice (Zeisnitz), Hrabice (Rabitz), Klášterec (Klößterle), Křesanov (Křesane), Lipka (Freiung), Michlova Huť (Helmbach), Modlenice (Modlenitz), Pravětín (Gansau), Skláře (Glashütten), Solná Lhota (Salzweg), Veselka (Wessele) a Vyšovatka (Scheiben). V době patrimoniální správy patřila všechna místa zdejšího farního obvodu k panství Vimperk. Do doby po II. světové válce bylo obyvatelstvo vsí převážně německé národnosti, ve Vimperku vzrostla česká menšina v údobí první československé republiky, kdy tvořila jednu čtvrtinu obyvatel města.

V archivu římsko-katolického děkanského úřadu ve Vimperku, uloženém ve Státním okresním archivu v Prachaticích, se zachovalo devět sešitů dílčích soupisů obyvatel farnosti. Obyvatelstvo celé kolatury je podchyceno v sedmi sešitech, které r. 1869 sepsalo několik různých písařů. Zbývající dva sešity obsahují zápisy z roku 1872 pouze pro sedm přifařených vsí. Seznam příjmení jsem vypracoval z materiálů datovaných rokem 1869. Upozorňuji, že neobsahuje veškerá příjmení, která se v dané době mohla ve vimperském farním obvodu vyskytovat, neboť povětšinou čeled' a učni, někdy také podruzi, jsou v soupisech uvedeni pouze křestními jmény. Pro snazší orientaci v sedmi dílčích soupisech jsem vypracoval dva abecední seznamy příjmení.

První z nich obsahuje příjmení z okruhu dnešního města Vimperka, zapsaná v soupisech nesoucích signatury II-52, II-54 a II-56. Jde tedy o příjmení z města, předměstí, zámeckého okrsku, Adolfova (jinak zvaného také Adolf nebo Adolfova Huť) a Rennhofu, který se nacházel v západní části dnešního města ve směru na Boubskou (za informaci o lokalitě Rennhofu vděčím Mgr. Pavlu Fenclovi). Tento seznam je sestaven podle české abecedy.

Druhý seznam příjmení je vypracován ze soupisů pro Lipku a Michlovu Huť (sign. II-53), Hrabice, Cejsice, Křesanov a Modlenice (II-55), Pravětín, Veselku, Vyšovatku (II-57) a Skláře, Solnou Lhotu a Klášterec (II-58). Sestaven je podle abecedy německé.

Vimperk a jeho předměstská sídliště

Albrecht, Allesch, Allin, Ambrož, Anderle, Anderlick. Angelis, Anhald, Apindler

Bäck (Böck), Baier (Bayer), Ballon, Barborka, Batík, Bauer, Baumann, Bělecký, Bergmann, Binder, Bleicher, Botticker, Boukal, Brabec, Bradač, Braun, Bresnitzer, Brucker, Bruha, Buchinger, Bursch

Čapek, Čech, Česky, Čtvrtník, Čuda (Cžuda)

Danesch, Dick, Dürhammer

Eckerl, Eder, Eigner, Eichinger, Eiler, Ens, Esserl

Falb, Fastner, Feierer, Feil, Fischbeck, Fischer, Franěk, Franz, Frieda, Friedl, Frinder, Fučík, Fuchs, Fürst

Gabriel, Geiger, Gerl, Gerlach, Geiss, Geissbauer, Goller, Gollner, Görner, Goschler, Gottal, Gotz, Graf, Greiner, Gross, Gruber, Gubisch, Guss

Haas, Habich, Hackl, Haini, Hainzl, Halb, Hanny, Harant, Harnach, Hatdeck, Häusl, Häusler, Hawl, Havlíček, Hawrda (Habrda), Hayer, Herbich, Herzig, Hess, Hirsch, Hlinka, Hódl, Hodouschek, Hofmann, Höfner, Holup, Holzinger, Hopfinger, Horeisch, Hoschna, Hrdina, Hulle, Huml

Chaloupek, Chum

Iglauer, Iglar

Janda, Janisch, Jankowský, Jarouschek, Jasný, Jechout, Jelínek, Jerouschek, Jirowetz, John, Jungwirth

Kafenda, Kaidl, Kainz, Kaskoun, Kawalier, Kieweg, Kiewelbeck (Kübelböck), Kirschner, Kőck, Kohlruss, Kohn, Kohout, Koch, Koidl, Koller, Königbauer, Kornbrust, Kortus (Kartus), Koschka, Kosmata, Kotal, Kottek, Kottlik, Kotwa, Kouba, Koženy, Kralik, Krametbauer, Kranl, Kranzberg, Kreiner, Kremer, Kříž, Kundschafter, Kuplent, Kurka, Kurz, Kyllian

Lang, Ledwinka, Lendl, Lenk, Linzmaier, Liškowec, Loutsky, Lowčý, Lukas

Mager, Magerl, Marek, Markowetz, Marschner, Mařík, Masaček, Mathäusl, Matulka, Mayer, Melan, Menich, Mensator, Midle, Michal, Michl, Mitschichl, Müller, Myslick

Narowetz, Nawratil, Němetz, Nessler, Neubauer, Neumann, Nowák, Nowotny

Öppinger, Orasky, Ortler, Otto

Pankraz, Paukner, Paule, Paulik, Pausar, Pawlitschko, Pecksieder, Penzl, Peschek, Pimer, Plashko, Plaschil, Pock, Podlaha, Pohl, Pokorny, Pollauf, Popper, Potscheider, Potschwitz, Potuschek, Prexl, Probst, Prochaska, Prucha, Přewratil

Raab, Rankl, Riedl, Rieger, Riegl, Riepl, Richter, Ritter, Robl, Roth, Rožánek

Řiha

Sattler, Seidl, Sellner, Schacherl, Schano, Schlenz, Schmalzl, Schmeller, Schmidt, Schneedörfler, Schnelzer, Schöberle, Schötterl, Schoul, Schramml, Schreiber, Schreiner, Schrekinger, Schürer, Schuster, Schwarz, Schweigl, Sieber, Siedek, Sommer, Souček, Souwa, Sowa, Spitzenberger, Stadler, Staněk, Steinbrenner, Stengl, Sterbik, Stiny, Stögbauer, Stuckauer, Student, Sturany, Swatek, Swyatzky, Sykora

Tauber, Tawertshofer, Teischl, Teml, Thema, Tilp, Tischler, Tomaschek, Tomka, Tück, Turek, Türk

Ulrich

Wagner, Wacher, Wacho, Wallisch, Waněžek, Watzl, Weber, Weindl, Wieser, Wojta, Woldřich, Wolz, Wostl, Wrtilek

Zach, Zdihinetz, Zeibert, Zeisler, Zika, Zisch, Zwiřina.

Vsi vimperského farního obvodu

Allesch, Altenstrasser

Bablisch, Baier, Balda, Bauer, Bay, Bělohávek, Berger, Biebl, Biermaier, Blaschko, Blechinger, Brantl, Braumbart, Buhany

Chadt

Dura

Eder, Eichinger, Eslinger

Fleischmann, Friedberger, Fuchs

Gabauer, Gabriel, Galle, Gerhard, Gotlik, Gottal, Greipl, Gril, Griml

Habrda (Habarda), Habrdel, Hanie (Hani, Hanny), Harant, Harbalik, Haselberger, Hauska, Häussl, Heisl, Heinzl, Hepler, Herzig, Hilgartner, Hofbauer, Hois, Hoissl, Holzinger, Hoser

Janda, Jarosch, Jiro, Jungwirth

Kafenda, Kaser, Kek, Kerschbaum, Kieweg, Klimsch, Kollenberger, Koller, Kolmberger, Königbauer, Koscheluch, Kotlick, Kottal, Koydl, Kreipl, Kreisa, Kriecha, Křiss, Křissko, Kübelbek, Kunesch, Kurane, Kurz

Lang, Langthaller, Lepschi, Lindl

Matheisl, Matějka, Matulka, Michl, Modry, Müller

Nagelmüller, Neubauer, Nusko

Pablitschko (Pawlitschko), Pai, Paule, Pich, Pimmer, Port, Pösl, Prantl, Probst, Pubal, Puhane

Robl, Rosenauer, Rothbauer

Sager, Salzinger, Schano, Schedina, Scherer, Schifer (Schiefer), Schiha, Schmid, Schneider, Schnelzer, Schramek, Schrekinger, Schumertl, Schwarz, Schweigl, Sellner, Sidek, Sigmund, Sippl, Sittko, Sixl, Smola, Spannauer, Springer, Stadlbauer, Steinbrenner, Stógbauer, Swatosch, Sykora (Sikora)

Tauber, Tischler, Tobisch, Toma, Tomaschek, Ton, Trindl, Tschabek, Tuma, Turek

Wagner, Walick, Walke, Weiglein, Wendl, Werner, Wess, Wilhelm, Wistl, Woita, Woldřich, Wolf, Wostl

Zach, Zimmermann.

Prachatice, v lednu 2006

Přijmení obyvatel obvodu lokálie (později fary) v Korkusově Huti roku 1797

Korkusova Huť leží 4 km jižně od Vimperka na silnici číslo 4, spojující je s hraničním přechodem do Bavorska ve Strážném. Na základě farní regulace nařizené Josefem II. byla zde roku 1788 uvedena v život lokálie, když zde byla vybudována dřevěná kaple a lokalistou byl ustanoven P. Cunibert Weiss ze zrušeného kapucínského kláštera v Českých Budějovicích, Téhož roku také začínají zdejší matriky. Kostel Nalezení sv. Kříže (nyní Povýšení sv. Kříže) byl nákladem náboženského fondu vystavěn v roce 1801. Roku 1858 byla zdejší lokálie povýšena na farnost. Zdejší obyvatelstvo bylo až do vysídlení po II. světové válce takřka výhradně německé národnosti.

Do farního obvodu patří Korkusova Huť (Korkushütten), Arnoštka (Ernstberg), Huť pod Boubínem (Tafelhütten), Huťský Dvůr (Hüttenhöfe, také Schlemmerhöfe či Schlemmerhütte), část vsi Solná Lhota (Salzweg) a Šerava (Scherau). Před vznikem lokálie patřily všechny tyto vsi k faře ve Vimperku a k vimperskému panství.

Státní okresní archiv v Prachaticích uchovává ve fondu římsko-katolického farního úřadu v Korkusově Huti celkem 56 soupisů osadníků zdejší provenience. Nejstarší soupis je z roku 1797, další z r. 1819 a následují soupisy z let 1821 - 1825, 1827 - 1849, 1851, 1852, 1856, 1857, 1859 - 1879 a 1885. Níže uvedený seznam příjmení byl vytěžen z nejstaršího dochovaného soupisu osadníků, vedeného pod signaturou II-15. Je v něm uvedeno 292 osob s dvaapadesáti různými příjmeními:

Altstrasser

Bauer, Bay, Bayr

Dietrich

Egner

Fastner, Fischer, Fuchs

Groß, Gruber

Hainzl, Harwalik, Heißl, Hirsch, Hódl

Keck, Kersbaum, Kiehmann, Kieweg, Korwisch, Kuthel

Machowetz, Michel, Müllner,

Paule, Piebl, Pimer, Pirner, Plasku, Plóchinger, Pruha

Robel, Rosenauer

Saraka, Scherer, Schmid, Schneider, Schrökinger, Schuster, Selner, Sigl, Steinbrenner, Strasser

Thuma, Tischler

Vogl

Wallesch, Waschenpelz, Weber, Weyml

Zelenka.

Prachatice, v prosinci 2005

Příjmení obyvatel obvodu lokálie (dnes farnosti) v Šumavských Hošticích roku 1788

Za polovinou cesty z Husince do Vimperka vede silnice v těsné blízkosti Šumavských Hoštic. Mohutný masiv Boubína vytváří této vsi jedinečnou kulisu. Sedm kilometrů západně je odtud vzdáleno centrum Vimperka.

Adjektivum „Šumavské“ se do názvu Hoštic dostalo až v pozdní době, avšak ještě za monarchie. K rozlišení od nepříliš vzdálených Hoštic u Volyně bývala uváděna příslušnost k vimperskému panství, byly také používány názvy Hušice či Huštice, v německých textech Huschic.

První písemná zmínka o vsi se vztahuje k roku 1352. Kostel svatých apoštolů Filipa a Jakuba byl ve 14. století farním, později byl filiálním k faře ve Vimperku. Od roku 1718 byl filiálkou Lštění (Svatého Vojtěcha), tehdy povýšeného na faru. V důsledku farní regulace nařízené císařem Josefem II. byla v Šumavských Hošticích zřízena v roce 1786 lokálie. První duchovní správce byl na ni dosazen v lednu 1787, kdy také začínají zdejší matriky. K povýšení na faru pak došlo v roce 1857.

Ke kolatuře patří Šumavské Hoštice, Buk, Kosmo, Škarez, Včelná pod Boubínem a Vojslavice. Kosmo a Vojslavice byly před rokem 1787 přifařeny k Lažišti, ostatní vsi ke Lštění. V době patrimoniálního zřízení patřil Buk k panství Lčovice, všechny další jmenované vsi k vimperskému panství. Veškeré tyto lokality měly i před rokem 1945 české obyvatelstvo.

Ve Státním okresním archivu v Prachaticích jsou ve fondu archivu římsko-katolického farního úřadu v Šumavských Hošticích dochovány soupisy osadníků z let 1788 a 1837. Ve starším z nich, který nese signaturu II-21, je zapsáno celkem 766 osob, které nesou následující příjmení:

Bělohlávek, Blažek, Brůha

Carda

Černý

Doule

Fleischmann, Fořt (Forst), Frček

Grubr (Krubr)

Havrdá, Hes, Hleděnek, Hrzybyl, Hubáček

Janda, Jirkal, Jiroušek, Jungwirt

Kabelík, Kibek, Kinepaur, Kolafa, Kolář, Kosmata, Kotoun, Kožka, Král, Kraypel, Krejčí, Krejsa, Kříž, Kubal, Kubeš, Kubiš, Kukačka, Kús, Kvítek

Lendr

Mach, Machovec, Malík, Mareš, Matulka, Michl, Mráz, Müller, Myšák

Pauch, Paulík, Pavlíček, Pechoč, Pek, Pém, Pinter, Plechinger, Pojsl, Pošmura, Předota, Pubal

Rod, Rodler, Růžička

Sager, Sibar, Smíšek, Souček, Soukup, Svatoš, Sýkora

Šána, Šedina, Šetka, Šimek, Šimon, Šisl, Šlemar, Špírek, Šrámek, Štádler, Švec

Tobora, Toman, Toušek, Tůma
Vincík (Winzig), Vlk, Vyskočil
Záhorka, Zelenka, Zušťák, Zýka.

Prachatice, v listopadu 2005

Příjmení obyvatel farnosti ve Svaté Maří roku 1776

Svatá Maří (v letech 1975 - 1990 pouze Maří) leží východně od Vimperka, vzdálena 3.5 km vzdušnou čarou. První písemná zmínka o vsi, jejíž původní název byl Laz, je z roku 1352. Plebánie je připomínána již roku 1360. Jméno kostela zasvěceného sv. Maří Magdaleně přešlo později i na ves. V třicetileté válce fara zanikla, asi od r. 1639 byla spravována z Bohumilic a následně v letech 1666 - 1735 z Malenic.

Fara ve Svaté Maří byla obnovena roku 1735, kdy začíná i zdejší nejstarší tripartitní matrika. Do farního obvodu patřily vsi (případně osady) Svatá Maří, Bláhov, Štítkov a část Smrčné z panství Lčovice, od statku Skalice druhá část Smrčné, Bošice a Záhoří, ze statku Čkyně pak Budilov a z vimperského panství Boubská, Bořanovice, Trhonín a Vicemily. V roce 1784 byly Bošice přefařeny k Bohumilicím a tamtéž r. 1874 i Smrčná. Všechny tyto lokality byly i před rokem 1945 obydleny českými obyvateli.

V archivu římsko-katolického farního úřadu ve Svaté Maří se dochoval jediný soupis osadníků a to z roku 1776. Je uložen ve Státním okresním archivu v Prachaticích pod signaturou FÚ Svatá Maří II-B. Jsou v něm následující příjmení:

Auředník

Bělecký, Bělička, Bělohávek, Beran, Bezděka, Bis, Brodec, Bubla

Cikán

Čech, Čichra

Dobešský, Doule, Drážný, Důra, Dušek

Ferda, Filip, Formánek

Haisl, Hansl, Hasal, Havel, Havlíček, Havrda, Heis, Hes, Hlinka, Hodina, Hodoušek, Holeček, Hrdina, Hroch (Chroch), Hrubý, Hulovec, Hutil, Hutka

Chramosta, Chromák, Chval

Janoušek, Janyvrda, Jirka, Jírovec, Joch (Goch)

Kabelík, Kadlec, Kalčan, Kernal, Kirchmajer, Klejperna, Klimeš, Kočí, Kohout, Kolář, Konsal, Košnáč, Kotál, Kotlík, Kouba, Koutník, Kovář, Krejčí, Krejsa, Kříž, Kubal, Kubeš, Kubík, Kukačka, Kuneš, Kůs, Kutheil

Lískovec, Lísnovec

Mácha, Machovec, Majer, Marek, Mareš, Markytán, Martin (-ovic), Mařík, Mastný, Matějka, Merkl, Michal

Nárovec, Nečina, Novák, Novotný, Nový

Pahorecký, Papež, Pašek, Paul, Paule, Paur, Pešek, Petrák, Petřík, Podávka, Podlešák, Polda, Popelka, Pošmura, Pravda, Prenek, Probst, Příbramský, Práček

Randák, Rybák, Rychtář

Říha

Sklepar, Sklepsa, Sládek, Smola, Smolík, Sochor, Sova, Staněk, Strnad, Suk, Svatek, Sýkora
Šavouk, Šebesta, Šedina, Šejna, Šimek, Šimovský, Šimousek, Šleamar, Špírek, Šrámek, Štěpánek, Švejda
Talián, Tlapa, Tlapek, Toušl, Trampus, Trunda, Tříska, Tůma, Tumler, Turek, Tušek, Tvrdek
Uhlík
Vacek, Vačina, Vachout, Vaněček, Vaněk, Vaňout, Vařílek, Vašíček, Vávra, Vavřina, Velek, Vítek,
Vítovec, Vojta, Vojtěška, Vondrášek, Vondruška, Voneš, Vrátnej
Wagner
Zach, Zíka, Zítek
Žáček.

Prachatice, v září 2005

Příjmení osadníků farnosti Lštění roku 1818

Farní ves Lštění, dříve také zvaná Svatý Vojtěch, je vzdálena od Vimperka 7 km východním směrem. Leží v nadmořské výšce 890 m. Pověst praví, že se zde zastavil svatý Vojtěch na jedné ze svých cest do Říma. První písemná zmínka o místě je z roku 1352, ale existence románského kostela, na jehož místě byl v letech 1739-1741 podle Martinelliho plánů postaven kostel barokní, svědčí o starším původu. Svatému Vojtěchu, biskupu a mučedníkovi, je také zdejší chrám zasvěcen. Fara zde byla již ve 14. století. V průběhu třicetileté války zanikla a kostel byl filiální k Vimperku, případně k Bohumilicím.

Roku 1718 byla fara obnovena a k ní byl jako filiální přidělen i kostel v (Šumavských) Hošticích. Farní obvod poté, co v Šumavských Hošticích byla ustavena r. 1786 lokálie, již nedoznal žádných změn a patří sem Lštění, Dvorec a Libotyně, které byly v minulosti součástí vimperského panství, Mojkov z bývalého panství Volyně, Dáchov z vlachovobřezského panství a Radhostice z panství Lčovice. Obyvatelstvo všech těchto vsí bylo vesměs české národnosti.

Státní okresní archiv v Prachaticích ve fondu římsko-katolického farního úřadu ve Lštění uchovává celkem 21 soupisů osadníků z let 1818-1824, 1830, 1832-1835, 1837, 1839, 1840, 1851-1855, 1857 a poslední z let 1858-1859. Nejstarší z těchto soupisů zaznamenává následující příjmení:

Ašerl, Auředník
Benda, Blažek, Budín,
Carda, Carhan
Ernst,
Fleischmann, Fořt,
Habrda, Hálek, Havel, Holeček, Horejš, Houska, Hrabě, Hubáček,
Chvosta,
Janda, Jiroušek,
Kabelík, Kolář, Kosmata, Kotál, Kotrc, Kovář, Krejčí, Kruber, Křížek, Kuneš, Kurka, Kús, Kutheil,
Mácha, Marčan, Marek, Markytán, Mathäusl, Michálek, Mikeš, Mixa, Müller,
Nachlinger, Novotný,
Paleček, Papež, Pauch, Paul, Pěsta, Pícha, Plevka, Poisl, Pošmura, Potužník, Probst, Předota,
Reichart, Růžička,
Říman,
Schrekinger, Sládek, Smíšek, Strnad, Střízek, Studler, Sýkora,
Šimek, Šísl, Šleamar, Špírek, Švec,
Talian, Tannenber, Toman, Toušek, Tůma,
Vaněček, Vařílek, Vastl, Velek, Velíšek, Vítek, Vlk, Vojta, Vyskočil,
Wagner

Příjmení obyvatel bohumilické farnosti roku 1858

Severovýchodně od Vimperka ve vzdálenosti 5 km leží farní ves Bohumilice, jejíž součástí je zámek Skalice. První písemná zmínka o místě se váže k roku 1352. Plebánie je zde zmíněna k roku 1359, roku 1384 byla spojená s vimperskou. V průběhu 16. století došlo k oddělení obou farností. Po třicetileté válce do roku 1666 přináležel ke zdejší kolatuře i obvod fary ve Lštění a Svaté Maří. Potom bohumilický farní obvod zahrnoval vsi Bohumilice, Boubská, Cejsice, Čkyně, Dolany, Horosedly, Hrabice, Hradčany, Modlenice, Onšovice, Přetenice, Putkov, Spůle, Sudslavice, Vnarovy, Výškovice, Záhoří a Žár. Při josefínské farní regulaci byla vytvořena lokálie ve Čkyni a k ní byly připojeny: Čkyně, Dolany, Horosedly, Přetenice a Záhoří. K Vimperku byly přefařeny Cejsice, Hrabice a Modlenice, k Vacovu Žár a ke Zdíkovci Putkov. Naopak k Bohumilicím byly tehdy přefařeny od Svaté Maří Bošice a konečně v roce 1874 z téže kolatury Smrčná.

Farní obvod nyní tvoří Bohumilice, Bošice, část Boubské, Hradčany, Onšovice, Smrčná, Spůle, Sudslavice, Vnarovy a Výškovice. V době patrimoniálního zřízení patřily Bohumilice ke statku Skalice. Boubská, Sudslavice, Vnarovy a Výškovice byly součástí vimperského panství, Hradčany a Onšovice panství čkyňského a Spůle se Smrčnou panství Lčovice. Obyvatelstvo všech těchto vsí bylo i před II. světovou válkou české.

Farní kostel z poloviny 13. století byl po r. 1663 přestavěn. V roce 1815 vyhořel a obnoven byl v letech 1817-1818. Je zasvěcen Nejsvětější Trojici. Bohumilice jsou rodištěm 11. českobudějovického biskupa ThDr. Antonína Lišky. Zdejší matriky začínají roku 1655. Soupis osadníků je jediný, který se zachoval. Je uložen ve Státním okresním archivu v Prachaticích ve fondu římsko-katolického farního úřadu v Bohumilicích pod signaturou II-25. Obsahuje jména 1770 lidí, z nichž 1750 bylo katolíků a 20 židovského náboženství. Soupis zaznamenává 190 různých příjmení:

Albrecht, Andrlé, Arnolt

Batík, Bay, Bělecký, Benda, Bostl, Bouda, Boukal, Braunstein, Brejcha, Brodec, Brož, Brůha, Bureš

Císař

Čejka, Čtvrtník

Doule, Dudák, Dura

Ehrlich

Falář, Filip, Fišl, Fleischman, Frk, Frühauf, Fux

Had, Hadraba, Hany, Hanzal, Havlíček, Hercik, Heřta, Hodoušek, Hollfeld, Holub, Horník, Hrdlička, Hroch, Hrubý, Hule, Hulovec

Chalupa, Chroňák, Churaň

Janda, Janoušek, Jedlý, Jelínek, Jiříčka

Kabelík, Káník, Karl, Kašpárek, Kavlík, Kavlírek, Kliment, Klimeš, Klostermann, Kočí, Kohout, Kochta, Kolář, Kotlík, Kouba, Kozíček, Král, Králík, Kraml, Krejčí, Krejsa, Kristoš, Krnka, Křesina, Kříž, Kubíček, Kubiš, Kukla, Kuneš, Kuniček, Kursá, Kutheil

Lacek, Lang, Lendl, Lešák, Lešek, Liška

Mahoušek, Mácha, Malý, Marek, Mareš, Markytán, Martan, Masáček, Matan, Matějka, Mazanec, Moravec, Mráz

Narovec, Němec, Nikodem, Noha, Novotný, Nový, Nuska

Ouředník

Pachman, Pařízek, Pauch, Paule, Paulík, Pek, Pemtl (Peimtl), Pešl, Petříš, Pícha, Pimer, Plánský, Podhorský, Podlešák, Pohan, Polata, Potužník, Preněk, Pubal, Puhany, Příbyl

Racocha, Rada, Randák, Reitmajer, Robl, Rohlík, Rosnaur, Roučka, Rozkot, Rychtář

Selner, Schartner, Scheigl, Schmelz, Scholaje, Schrottenbaur, Sládek, Smola, Sova, Spirek, Staidl, Staněk, Stöckbauer, Stránský, Strnad, Suchel, Svatek, Svěrák

Šabouk, Šedina, Šíma, Šimek, Šochman, Šuba

Talián, Tischler, Toman, Tomšík, Trojan, Tuček, Tůma, Tušek

Urban

Vachel, Vaněček, Vdovec, Vincík, Vojta, Voldřich, Voneš

Zach, Zámečník, Zedník, Zelenka, Zídek, Zíka.

Prachatice, o vánocích 2005

Příjmení osadníků farnosti ve Vacově na počátku dvacátých let 19. století

Ve vzdušné vzdálenosti 10 km od Vimperka leží v severoseverozápadním směru ves Vacov. Plebánie se zde připomíná již roku 1359, původně románský kostel však vznikl dříve, kolem roku 1230. Byl zasvěcen sv. Mikuláši, biskupu. V roce 1588 byl nákladem Václava Koce z Dobrše restaurován. Po třicetileté válce zdejší farář spravoval i obvody far v Dobrši a Zdíkovci. Od začátku 18. století měla dobršská farnost samostatného administrátora, a obnovena byla v roce 1725. Ale zdíkovský kostel jako komendátní patřil k Vacovu až do roku 1782 a to včetně lokalit pozdější stašské farnosti. Od Bohumilic sem byl roku 1787 přefareň Žár. Původní románský kostel ve Vacově byl r. 1888 zbořen a na jeho místě vznikla v letech 1889-1890 dnešní stavba, jejíž zasvěcení je shodné s předchozím.

K farnímu obvodu patří vsi: Vacov, Benešova Hora, Bošice, Čábuze, Lhota nad Rohanovem, Milíkov, Miřetice, Mladíkov, Nespice, Přečín, Ptáková Lhota, Putkov (část), Rohanov, Vlkonice, Vrbice, Zálesí a Žár. Před rokem 1848 patřily k volyňskému panství Lhota nad Rohanovem, Ptáková Lhota, Nespice a Žár, Vlkonice patřily ke strakonickému dominiu a ostatní vsi byly součástí přečínského panství.

Vacovské matriky začínají r. 1661, ze soupisů osadníků se zachoval pouze jediný, který lze podle věku v něm zapsaných osob datovat k roku 1822 či 1823. První list tohoto soupisu se jmény obyvatel vacovských popisných čísel 1 - 9 chybí. Soupis je uložen ve fondu farního úřadu Vacov ve Státním okresním archivu v Prachaticích pod signaturou II-75. Dochovaná část zaznamenává tato příjmení:

Bartoš, Bašta, Bedlivý, Bejček, Beneš, Bernas, Bláhovec, Bošnic, Bouda, Brodec

Cikhart

Čechman, Čejka, Čuhra

Dolanský, Dolíška, Dudák, Doucha, Doul

Fejtlík, Fencl, Filip, Franta, Fryauf

Had, Hadrava, Hanzlík, Harvalík, Harvařík, Haštaba, Hansl, Häusler, Havlan, Havlík, Holub, Homolka, Horejš, Houdek, Hrádecký, Hrneček

Chalupa, Chum, Churáň

Ira

Janout, Jechl, Jelínek, Jirkal, Jiřík, Jungwirth

Kantor, Kaskoun, Klíma, Kokejl, Kolář, Kolda, Komrska, Königbauer, Kordík, Kořenský, Kouba, Koutný, Kovář, Kovářík, Kozák, Král, Kruml, Krýcha, Kříž, Kubeš, Kubička, Kubšík, Kučera, Kukačka, Kuneš, Kůs, Kusík

Lang, Laněk, Lauda, Lešák, Lískovec, Lopatka

Mach, Mácha, Malý, Mandák, Mandlík, Marášek, Maršálek, Martínek, Mašek, Matějka, Matulka, Menčík, Miller, Milota, Mikeš, Mráz, Mrázek, Mužík, Myslík

Nedbal, Němec, Nováček, Novák, Novotný, Nový

Ondrášek, Ondřej

Paletář, Pán, Panoš, Paur, Pelich, Pešek, Pešl, Plášil, Pletrbauer, Polata, Potužník, Poustka, Pravda, Prokop, Pšenička, Punčochář

Rapl, Rauče, Roučka, Rezek, Rod, Rozkot, Rychtář

Říha

Sáček, Seník, Sláma, Smíšek, Smola, Souček, Stach, Staněk, Strnad, Svoboda

Šaul (Šoul), Šebesta, Šejna, Ševčík, Šimák, Šimek, Šinko, Šišpela, Škoda, Škopek, Šnejder, Špalek, Špíchal, Štefl, Štěpán, Štichman, Štrobl, Štvrtník, Švec, Švehla

Toman, Tomášek, Toml, Trojan, Tršek, Tryta

Uhlíř, Urban

Václavík, Vadlejch, Vácha, Váchal, Vachulka, Vařílek, Vávra, Vdovin, Venclík, Vintíř, Vítovec, Vlček, Vnárovec, Voják, Vojtěch, Voldřich, Vondra, Votava

Wachel, Widrich, Winter, Wolf

Zábranský, Zámečník, Zátka, Zeman, Zloch, Zucha, Zvonec, Zýka.

Prachatice, v lednu 2006

Příjmení obyvatel nicovské kolatury roku 1843

Farní ves Nicov leží na jižním úbočí Královského kamene (1058 m n.m.) při silnici ze Stach do Kašperských Hor. Od Vimperka je vzdálena 14 km vzdušnou čarou směrem severozápadním. Plebánie je připomínána r. 1365, kostel zasvěcený svatému biskupu Martinovi je ale starší. Byl vystavěn v letech 1220 - 1240 v románském slohu, později zbarokizován. Od r. 1584 byl filiálním k farnímu kostelu v Kašperských Horách. V roce 1785 zde byla ustavena lokálie, první duchovní správce sem nastoupil o dva roky později. Zdejší matriky tak začínají rokem 1787. Na faru byla nicovská lokálie povýšena v roce 1857.

Do farního obvodu patří Nicov (Nitzau), Krousov (Krousen, také Gronnsen), Bajerov (Bayerhof), Plánský mlýn (Planskermühle), Popelná (Reckerberg) s Ranklovem (Ranklau), Řetenice (Jettenitz), Studenec (Brunnhäuser a Stüberhäuser) a Šebestov (Sommerau). Obyvatelstvo farnosti bylo v minulosti převážně německé, pouze v Krousově a v Šebestově žilo společně české a německé etnikum. Tyto lokality a část Popelné měly domy označeny stašskými popisnými čísly, v době patrimoniálního zřízení patřily totiž ke Královskému hvozdu, rychtě Stachy (od r. 1799 v ochranném schwarzenberském poddanství panství Prášily). Druhá část Popelné, Nicov, Řetenice, Milov, Studenec, Plánský mlýn a Bajerov patřily k dominiu královského města Kašperské Hory.

Ve Státním okresním archivu v Prachaticích ve fondu římsko-katolického farního úřadu v Nicově jsou deponovány čtyři soupisy osadníků a to z roků 1843, 1849, 1852 a poslední z let 1855-1866. Nejstarší ze soupisů nese inventární číslo 6. Je psán německy, ale jeho autor v něm běžně užíval i litery české abecedy „ř“ a „ž“. Mnohá v něm uvedená příjmení jsou českého původu. Vzhledem k tomu, že mi ale není u řady z nich známa jejich pozdější písemná podoba, neměnil jsem v následujícím jmenném přehledu jejich transkripci. (Je nepochybné, že příjmení Guss vzniklo z českého Kůs, také u příjmení Holí, Krejži, Podlibski, Žimek aj. je původní forma zcela průhledná. Teprve cílená genealogická studie by mohla potvrdit či vyvrátit u příjmení Seman původ z českého Zeman. Příjmení Faltin a Voltin jsou vlastně identická). Soupis uvádí celkem 917 osadníků u nichž jsem zachytil celkem 85 podob následujících příjmení:

Baydl, Beranek, Bernhauser, Biermayer, Buchinger

Ertl

Faltin, Felbinger, Franz, Frühauf, Fux

Gabriel, Gerhart, Glaser, Gnad, Grabmiller, Guss

Haas, Hable, Hanslik, Harand, Herzig, Holí, Holub, Hoyden

Jungwirth

Ketzer, Klement, Klostermann, Kluiber, Knogl, Kollmar, Kortus, Kořenski, Kral, Kraml, Krejži, Kubisch, Kurz

Lahm

Matschiner, Mente, Merstallinger, Mirwald

Pilsner, Pilz, Podlibski, Pohani, Posser, Prexl, Prinz

Raab, Rekerzügl, Rob, Roserauer, Ruttenbacher

Seman, Schenk, Schimak, Schmidt, Schraml, Schreiner, Schwarz, Siml, Sogerer, Stadler, Strobl, Stumfoll
Tumbs
Uhlirž
Votín
Wastl, Watzlawik, Weber, Weis, Winkelbauer, Winter, Woldřich, Wolf, Wrhel, Wrtilka
Zelner, Zettl
Želesni, Žimek.

Prachatice, v prosinci 2005

Přijmení obyvatel stašského farního obvodu roku 1864

Střed Stach leží ve vzdálenosti 9,5 km vzdušnou čarou severozápadně od Vimperka. Ves se rozkládá na ploše 2346 ha a je tvořena mnoha osadami a samotami. V minulosti byla součástí Královského hvozdu, od r. 1799 jako součást statku Prášily se nacházela v ochranném schwarzenberském poddanství. Na rozdíl od ostatních králováckých rychet byla stašská rychta osídlena českým obyvatelstvem.

Církevní správou patřily Stachy k Vacovu. Mnozí osadníci byli od tamního kostela vzdáleni 2 – 3 hodiny chůze a tak r. 1780 bylo povoleno stašským obyvatelům vystavět na vlastní náklady v místě kostel. Ten byl dokončen již následujícího roku a zasvěcen Panně Marii Bolestné (dnešní hřbitovní kostel). V roce 1782 byla v nedalekém Zdíkovci zřízena lokálie a Stachy byly začleněny do její kolatury. Na základě josefinské farní regulace bylo v roce 1785 povoleno zřízení fary ve Staších, protofarář zde nastoupil r. 1787, kdy také začínají zdejší matriky. Kostel Panny Marie Bolestné byl velkém množství farníků malý a proto byl v centru vsi v letech 1842 - 1849 vybudován nákladem náboženského fondu nový farní chrám, zasvěcený Navštívení Panny Marie. Do kolatury patří Stachy, Bláhov, (Německé) Chalupy, Churáňov, Jáchymov, Javorník, Jirkalov, Kúsov (Huť), Michalov, Říhov, Tejmlov, Úbislav, Vyšehrad a Zadov.

Ze soupisů osadníků stašské farnosti se zachoval jediný a to z roku 1864. Nevelká část prvního listu soupisu, na níž byly některé údaje k stašským popisným číslům 1 a 2, chybí. Tato čísla patří k lokalitě tehdy zvané Huť (dnes Kúsov). Z čísla popisného 1 je v materiálu dochováno jen příjmení statkáře Schmieda a z čp. 2 příjmení ryce skla Pocka. Zcela jistě chybějí příjmení šafáře zdejšího dvora a písaře sklářské huti. Soupis je uložen ve Státním okresním archivu v Prachaticích ve fondu římsko-katolického farního úřadu Stachy pod signaturou II-35. Jsou v něm zapsána tato příjmení:

Albrecht, Annamichel

Backefner, Bárta, Bártík, Bauer, Bednář, Bělecký, Best, Biermajer, Blahout, Bouda, Bouzek

Cách, Cais

Dümler, Dušek

Eninger

Fišpera, Foltýn, Franta, Frühauf, Fuchs, Fukerýr

Gerhard, Grab, Grabmüller

Had, Hadrava, Hájek, Hanzlík, Häusler, Hepler, Hernig, Herzig, Hofbauer, Hofmann, Holub

Chlum, Churán

Janota, Janout, Jelínek, Jirkal

Kadlec, Käsman, Kašák, Klein, Klement, Klíma, Kluiber, Kolář, Kolros, Koral, Kortus, Kotál, Kotoun, Kouřim, Král, Králík, Kraml, Kuneš, Kús, Kuttentmajer

Lávička, Lecker, Ledvina, Leibl, Leitner, Lustig

Macík, Mach, Malý, Matschina, Menzátor, Motl, Mráz

Novák, Novotný, Nübel
Páník, Paukner, Pěnek, Pešl, Peter, Pfeffer, Pfeiffer, Pilný, Pock, Potužník, Princ
Randák, Ränder, Rippel, Robel, Roth, Rožánek, Rybák, Rychtář
Saček, Schmied, Schreiner, Schwankel, Schwarz (Švarc), Síček, Sieml, Sippel, Sláma, Smola, Sova, Stadler (Štädler), Stach, Straka, Stražil, Strobl (Štrobl), Střeleček
Šimák, Šimek, Št'oural, Švehla
Thümler, Tichý, Tomášek, Tušl
Uhlíř
Vadlý, Vácha, Vaněk, Vastl, Venclík, Vich, Voldřich, Vrhel, Vrtilka
Wagner, Weis, Winter, Wolf, Wurm
Zeman

Prachatice, v lednu 2006

Příjmení osadníků lokálie v Kvildě roku 1800

Kvilda se nachází v nadmořské výšce 1055 m a je v současnosti nejvýše položeným sídlištěm České republiky. Od Vimperka ji dělí vzdušná vzdálenost 13,5 km západojihozápadním směrem. Ves byla přifařena k Rejštejnu vzdálenému čtyři hodiny chůze. Zejména v zimě byla návštěva farního kostela obtížná. Na žádost osadníků povolila roku 1765 arcibiskupská konsistoř zřízení lokálie. Téhož roku nechal tehdejší majitel zdíkovského panství Arnošt Vilém Malovec sv. pán z Chýnova a Vimperka vybudovat dřevěný kostel, který byl zasvěcen svatému Štěpánu, prvomučedníku.

Od roku 1786, na základě josefinské farní regulace, se kvildský kaplan stal samostatným duchovním správcem. K povýšení na faru došlo roku 1854. Při požáru, který Kvildu postihl r.1889, shořel i dřevěný kostel. Na jeho místě byl v letech 1892 - 1894 zbudován kamenný novogotický chrám. Farní obvod patřil dříve z podstatné části k Rejštejnu, od Dobré Vody sem byla přefařena část Antýglu a Modravý. Roku 1803 byly Vchynice a Tetov přifařeny k Srní.

Od té doby se kvildská kolatura nezměnila a přísluší k ní lokality: Kvilda (Aussergefild), Antýgl (Antigl) - část, Bärenstein, Filipova Huť (Philippshütte), Františkov (Franzensthal), Horská Kvilda (Innergefild), Hraběcí Huť (Grafenhütte), Korýtko (Grantl), Modrava (Mader) - část, Preisleiten, Tobiášova Huť (Tobiashütte), Vydří Domky (Wiederbruck), Výhledy (Schrollenhaid) a Zlatá Studna (Goldbrunn). V době patrimoniální správy patřily Kvilda, Františkov, Hraběcí Huť a Tobiášova Huť k panství Zdíkov. Zdejší část Antýglu, Horská Kvilda, Korýtko, Výhledy a Zlatá Studna příslušely k panství města Kašperské Hory. Filipova Huť a Preisleiten byly součástí panství Prášíly a část Modravý patřící ke kvildskému farnímu obvodu příslušela dominiu Královský Hvozd.

Farní region byl obýván německým obyvatelstvem až do doby jeho vysídlení po II. světové válce. Některé z lokalit farnosti pak zcela zanikly. Požárem roku 1889 nebyla dotčena fara ani farní archiv. Matriky začínají roku 1784 a soupisů osadníků, které jsou deponovány ve Státním okresním archivu v Prachaticích, se dochovalo celkem 21. Jsou to ročníky 1793 - 1796, 1799 - 1807, 1810 - 1813, 1816 a 1818 - 1820. Ročník 1800 (sign. II-33) zaznamenává tato příjmení:

Adler, Aegner, Ametrmann, Amseler
Bauer, Binder, Bössl, Brantl, Buxkantl
Clement
Degner, Dik
Ebner, Eder, Eisner, Eitlpes, Eninger
Fästner, Firg, Fischer, Florian, Frommenauer, Frühauf, Fuchs
Gaschler, Gasinger, Gfree, Gottermayer, Graf, Gruber
Haas, Hagek, Hakl, Harant, Harmutter, Haselberger, Heinig, Hengster, Heppl, Heppler, Hirsch, Hobelsberger, Hofbauer, Hofmann, Höfner, Hohenwarter, Holetz, Holley, Hones, Hons, Hornbacher
Illg, Irrgiher (Irrgeher)
Joachimsthaler
Kahlouss, Kailhofner, Kerschbaum, Kislinger, Klein, Klostermann, Knott, Koch, Kolma, Kolmer, Korhut, Kreuz, Krieg, Krikl, Kromer, Kuchatschka, Kubitschek, Kufner
Landgraf, Lankl, Lehner, Leibl, Leyrich, Luksch, Lukscheider

Mandl (Mandil), Mantl, Matschiner, Meisner, Melik, Mitinger, Mosbauer, Mühlbauer, Müllner
Neuburger
Oberhofner, Obst, Oppitz
Pangratz, Paukner, Pechacz, Peschl, Peter, Piller, Pils, Pisinger, Plechinger, Plechl, Polauf, Praschl
Rankel, Reindl, Reitmeyer, Rippl, Risenbek, Riter, Rohrbacher, Rosenauer, Roth, Rutterbacher
Salweter, Scheiner, Schmid, Schmiedl, Schnabl, Schödelbauer, Schötz, Schreib, Schreiner, Schulhauser,
Schultz, Schuster, Schwarz, Schweda, Schweigowsky, Siss, Somer, Sperl, Stadler, Staub, Stingl,
Stohl, Strunz
Tausch, Tettlbecher, Traxler, Tröml
Uhrmann, Ullmann
Vater, Verderber
Waldhauser, Wallisch, Watzlawik, Weber, Weis, Weisheipl, Wiedeschiener, Winkelbauer, Winter, Wistl,
Woldrschich, Wolf, Wollmuth, Woltersich, Wurm
Zegaluer, Zieselmeyer, Zettl, Zitta.

Prachatice, v lednu 2006

Rejstříky ke jmenným fondům v soupisech osadníků

Soupisy obyvatel určitého vybraného území pořázené v přesně určené době mají pro rodopisné badatele dodnes téměř nezastupitelnou vypovídací hodnotu. Obsahují čísla domů, jejich místní názvy, jméno, příjmení a profesi hospodáře (přednosty domácnosti) a u jmen jeho rodinných příslušníků zaznamenávají vztah k němu, např. syn, dcera, tovaryš apod. Bývá tu uveden i věk počtem let nebo celým datem narození a jiné doplňující údaje.

Prvoplánovou badatelskou pomůckou pro orientaci v těchto soupisech z 18. a 19. století (uchovává je SOKA Prachatice) jsou tři příručky Rejstříků ke jmennému fondu v soupisech osadníků římsko-katolických farností Prachaticka a Vimperska, které sestavil genealog Dr. Jan Antonín Mager.

Nález hledaného příjmení v rejstřících pořázených Dr. Magerem tak může pro badatele znamenat i nový směr v dalším genealogickém pátrání i první podnět k návštěvě za bohatstvím pramenů, uložených v prachatickém Státním okresním archivu.

První sešit Rejstříků vydaný v edici Pramínek 2003, sešit č. 1, obsahuje přehled celkem 1589 českých i německých příjmení osadníků z farností prachatického vikariátu z let 1807 - 1874, samostatně pro Prachatice, Vlachovo Březí, Lhenice, Vitějovice, Chroboly a Frantoly.

Druhý sešit Rejstříků (Pramínek 2005, sešit č. 8)) přinesl seznamy 1884 příjmení obyvatel, zaznamenaných v originálech dochovaných soupisů z dalších farností Prachaticka, a to Lažiště, Husinec, Dub, Němčice, Ktiš, Zbytiny, Křišťanov a Pěkná.

Třetí sešit Rejstříků (Pramínek 2006, sešit č. 10) jste právě otevřeli. V něm autor zaměřil svou pozornost na příjmení v soupisech římsko-katolických farností Vimperska z 18. a 19. století a podává jejich přehled (celkem 1662) jednotlivě pro Vimperk a jeho předměstí, Vimperk - vsi zdejšího farního obvodu, dále pro Korkusovu Huť, Šumavské Hoštice, Svatou Maří, Lštění, Bohumilice, Vacov, Nicov, Stachy a Kvildu.

Jan Antonín Mager

Rejstříky ke jmennému fondu v soupisech osadníků římsko-katolických farností Vimperska XVIII. a XIX. století.

Vimperk, Korkusova Huť, Šumavské Hoštice, Svatá Maří, Lštění, Bohumilice, Vacov, Nicov, Stachy, Kvilda

V pražské redakci časopisu Rodopisná revue vydal Historicko-vlastivědný spolek v Českých Budějovicích, Jindřicha Plachty 3, 370 04 České Budějovice – Pražské předměstí
Edice Pramínek, sv. 10, první vydání, Praha 2006, ISBN 80-239-7768-7